III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

9. august 2022,

ettepaneku kohta võtta vastu direktiiv seoses ülesannete delegeerimise kokkulepete, likviidsusriski juhtimise, järelevalvelise aruandluse, depositooriumi- ja hoidmisteenuste osutamise ning alternatiivsete investeerimisfondide poolt laenude väljastamisega

(CON/2022/26)

(2022/C 379/01)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

25. novembril 2021 avaldas Euroopa Komisjon kapitaliturgude liitu toetavate õigusaktide paketi, sealhulgas ettepaneku võtta vastu direktiiv, millega muudetakse direktiive 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ seoses ülesannete delegeerimise kokkulepete, likviidsusriski juhtimise, järelevalvelise aruandluse, depositooriumi- ja hoidmisteenuste osutamise ning alternatiivsete investeerimisfondide poolt laenude väljastamisega ([1]) (edaspidi „kavandatav direktiiv").

Euroopa Keskpank (EKP) on otsustanud esitada omal algatusel arvamuse kavandatava direktiivi kohta. EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, kuna kavandatav direktiiv sisaldab sätteid, mis mõjutavad Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) põhiülesannet määratleda liidu rahapoliitika ja rakendada seda kooskõlas aluslepingu artikli 127 lõikega 2; EKPSi ülesannet aidata kaasa pädevate asutuste poolt rakendatava finantssüsteemi stabiilsusega seotud poliitika tõrgeteta teostamisele kooskõlas aluslepingu artikli 127 lõikega 5, ja EKP ülesandeid seoses statistilise teabe kogumisega kooskõlas Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikliga 5.

EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

Üldised märkused

1. *Kavandatava direktiivi eesmärgid*

1.1. EKP toetab kavandatava direktiivi peamist eesmärki täita teatavad õiguslüngad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL ([2]) (edaspidi „alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid käsitlev direktiiv" või „AIFide valitsejaid käsitlev direktiiv") toimimises, tagada ühtne järelevalvealane lähenemisviis riskidele, mida alternatiivsed investeerimisfondid (AIFid) finantssüsteemis tekitavad, ning tagada investorite kõrgetasemeline kaitse, hõlbustades samal ajal nende integratsiooni ELi finantsturul.

([1]) Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiive 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ seoses ülesannete delegeerimise kokkulepete, likviidsusriski juhtimise, järelevalvelise aruandluse, depositooriumi- ja hoidmisteenuste osutamise ning alternatiivsete investeerimisfondide poolt laenude väljastamisega, COM(2021) 721 final.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/61/EL, 8. juuni 2011, alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

1.2. Samuti toetab EKP kavandatava direktiivi üldist eesmärki paremini ühtlustada AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ ([3]) (edaspidi „eurofondide direktiiv“) nõudeid mõlema direktiivi jaoks võrdselt olulistes küsimustes, nagu ülesannete delegeerimise kokkulepped ja hoidmisteenuste osutamine. Käesolevas arvamuses keskendutakse AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi kavandatavatele muudatustele.

1.3. Nagu allpool selgitatud, oleks EKP soovinud, et kavandatav direktiiv oleks käsitlenud ka küsimusi, mida AIFide valitsejaid käsitlev direktiiv ei hõlma, näiteks ennetavalt kohaldatavate makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite kasutusele võtmine ja väljatöötamine, et vähendada AIFidest tulenevaid riske finantssüsteemile ning tagada, et üksikasjalikud andmed konkreetsete AIFide kohta tehakse kättesaadavaks EKP-le ja teistele asjaomastele EKPSi keskpankadele.

Konkreetsed märkused

2. *Likviidsuse juhtimine ja makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendid*

2.1. EKP üldiselt toetab kavandatava direktiivi eesmärki ühtlustada AIFide valitsejate kohustused seoses likviidsusriskide juhtimisega, eelkõige selliste likviidsuse juhtimise vahendite kasutusele võtmist, mis on kättesaadavad avatud AIFe valitsevatele AIFide valitsejatele fondi likviidsusriski juhtimiseks, näiteks seoses suuremahuliste tagasivõtmistega investorite poolt lühikese aja jooksul või konkreetsesse fondisegmenti koondunud tagasivõtmistega. Samas peaks kavandatava direktiivi eesmärgiks olema ka likviidsuse mittevastavuste vähendamine AIFide varade ja kohustuste vahel, spetsiaalselt varadele või kohustustele suunatud meetmete kaudu.

2.2. Kavandatava direktiivi sätted likviidsuse juhtimise vahendite kohta ([4]) on tagasihoidlikud. Sellega seoses kehtestatakse kavandatava direktiiviga avatud AIFe valitsevatele AIFide valitsejatele nõue valida kavandatava direktiivi II lisas esitatud loetelust vähemalt üks asjakohane likviidsuse juhtimise vahendi, mida saaks kasutada AIFi investorite huvides ([5]). Samuti võimaldab kavandatav direktiiv erandlikel asjaoludel AIFi osakute tagasiostmine või tagasivõtmine ajutiselt peatada, kui see on AIFi investorite huve arvestades põhjendatud ([6]). Kuigi kavandatava direktiiviga määratakse kindlaks ühised vabatahtlikud likviidsuse juhtimise vahendid, mida avatud AIFe valitsevad AIFide valitsejad võivad kasutada, oleks asjaomaste AIFide likviidsusriskidega toimetuleku võime suurem, kui AIFi valitsejalt nõutaks mitte ainult ühe, vaid vähemalt mitme loetletud vahendi valimist.

2.3. Kavandatava direktiivi kohaselt peab komisjon algatama AIFide valitsejaid käsitlevas direktiivis sätestatud eeskirjade toimimise läbivaatamise 60 kuud pärast kavandatava direktiivi jõustumist ([7]). EKP toetab kavandatavat läbivaatamist, eelkõige selles osas, mis on seotud laene väljastavaid fonde valitsevate AIFide valitsejate suhtes kohaldatavate nõuete asjakohasusega, võttes arvesse selle jätkuvalt kasvava sektori finantsstabiilsust ohustavaid riske. Kavandatava läbivaatamise ulatust tuleks aga laiendada, et hõlmata kahte täiendavat aspekti. Esiteks peaks läbivaatamine hõlmama arenguid makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite kasutamisel likviidsusriski juhtimiseks, eelkõige seoses *ex ante* likviidsuse juhtimise vahendite kasutamisega likviidsuse mittevastavusele reageerimiseks. Teatavaid makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendeid ([8]) saab kohandada konkreetsetele finantsstabiilsuse riskidele, mis võivad AIFide sektoris tekkida, ning rakendada enne stressisündmust. Teiseks peaks läbivaatamisel täpsustama, kuidas finantsvõimendusega, avatud AIFe valitsevad AIFide valitsejad kohaldavad finantsvõimenduse piiranguid ning kuidas pädevad asutused kasutavad AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi kohaselt ([9]) oma järelevalvevolitusi seoses selliste finantsvõimenduse piirangutega. Erinevate liikmesriikide AIFide valitsemise aspektide hindamisel peaks komisjon arvesse võtma ka muudatusi asjakohastes rahvusvahelistes standardites.

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/65/EÜ, 13. juuli 2009, vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

([4]) Vt kavandatava direktiivi artikli 1 punkt 6, millega lisatakse AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artiklile 16 lõiked 2a kuni 2h, ja kavandatava direktiivi II lisa, millega asendatakse AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi V lisa. Vt ka kavandatava direktiivi artikli 2 punkt 4 seoses direktiivi 2009/65/EÜ samaväärse muudatusega.

([5]) Kavandatava direktiivi artikli 1 punkt 6 (millega lisatakse AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artiklile 16 lõige 2b).

([6]) Kavandatava direktiivi artikli 1 punkt 6 (millega lisatakse AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artiklile 16 lõige 2c).

([7]) Kavandatava direktiivi artikli 1 punkt 21 (millega lisatakse AIFide valitsejaid käsitlevasse direktiivi artikkel 69b).

([8]) Need hõlmaksid selliseid vahendeid nagu finantsvõimenduse piirangute järelevalvealane kehtestamine (AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikkel 25, mis hõlmab riikliku pädeva asutuse volitust kehtestada AIFile finantsvõimenduse piiranguid), tagasivõtmise peatamine avalikes huvides (artikli 46 lõige 2, mis hõlmab riikliku pädeva asutuse volitust peatada tagasivõtmine avalikes huvides), või muud piirangud, nagu kapitalipuhvrid ning laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvud.

([9]) Vt AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 25 lõige 3, millega sätestatakse muu hulgas AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädeva asutuse õigus kehtestada piiranguid finantsvõimendusele, mida AIFi valitsejal on õigus AIFi valitsemisel kasutada.

3. *Aruandlus*

3.1. Kavandatava direktiivi eesmärk on kaotada aruandluse topeltnõuded, mis on sätestatud liidu ja liikmesriikide õigusaktides, sealhulgas eelkõige teatavates EKP vastu võetud statistikaalastes määrustes ([10]), et parandada AIFide valitsejate tõhusust ning vähendada nende halduskoormust ([11]). Selleks tehakse kavandatava direktiiviga Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele (ESMA) ülesandeks esitada komisjonile järelevalveandmete lõimitud kogumise arengu aruanne, milles keskendutakse muu hulgas sellele, kuidas vähendada kattuvusi ja ebakõlasid varade valitsemise sektori ja finantssektori muude valdkondade aruandlusraamistike vahel. Asjaomase aruande koostamisel peab ESMA tegema tihedat koostööd muu hulgas EKPga ([12]).

3.2. EKP on valmis tegema ESMAga selle aruande ettevalmistamisel koostööd, et töötada välja järelevalveandmete lõimitud kogumine ning tagada kooskõla muude investeerimisfondide aruandlusnõuetega. Samas rõhutab EKP, et aruandlustaristu lõimimine ei tohi takistada ega muul viisil piirata EKP pädevust võtta vastu statistikaalaseid määrusi omaenda ülesannete täitmiseks või jätkata asjakohaste statistikaaruandluse nõuete kogumi lisamist asjakohastesse EKP määrustesse, näiteks väärtpaberiosaluste ning investeerimisfondide varade ja kohustuste statistika kogumist käsitlevatesse määrustesse ([13]).

4. *EKPSi juurdepääs AIFide sektori üksikasjalikele andmetele*

4.1. EKP märgib, et AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 25 lõike 2 kohaselt peavad AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused tagama ([14]), et kogu AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 24 alusel kogutud teave ning AIFi valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 7 alusel kogutud teave (edaspidi „AIFide üksikandmed“) tehakse kättesaadavaks muude asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele, samuti ESMA-le ja ESRNile vastavalt AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 50 kohasele järelevalvealast koostööd käsitlevale korrale. Kavandatava direktiiviga ei muudeta siiski oluliselt AIFide üksikandmete liike, mida pädevad asutused nõuavad AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 24 alusel järelevalve alla kuuluvatelt AIFide valitsejatelt või muudelt asutustelt, kellele pädevad asutused peavad asjaomased andmed kättesaadavaks tegema ([15]).

4.2. Kavandatava direktiiviga tuleks nõuda, et ESMA, kes saab praegu pädevatelt asutustelt AIFide üksikandmeid, teeks need andmed kättesaadavaks ka EKP-le ja teistele asjaomastele EKPSi keskpankadele, et võimaldada neil täita oma ülesandeid, sealhulgas aluslepingust tulenevaid ülesandeid rahapoliitika määratlemisel ja rakendamisel ning finantssüsteemi stabiilsusele kaasaaitamisel.

4.3. Esiteks, selles osas, mis puudutab EKPSi põhiülesannet määratleda ja rakendada rahapoliitikat ning EKPSi esmast eesmärki tagada hindade stabiilsus, tuleb tähelepanu pöörata asjaolule, et AIFid võtavad väärtpaberiturul positsioone, eelkõige fikseeritud tulumääraga toodetes ([16]). Investeerimisstrateegiad hõlmavad sageli nende positsioonide võimendamist ([17]), sealhulgas tuletisinstrumentide abil. Sellised strateegiad võivad riigivõlakirjade turgudel toimuvaid muutusi võimendada ([18]) ning seeläbi mõjutada rahapoliitika ülekandumist majandusse, kuna riigivõlakirjade tootlus

([10]) Euroopa Keskpanga määrus (EL) nr 1011/2012, 17. oktoober 2012, väärtpaberiosaluste statistika kohta (EKP/2012/24) (ELT L 305, 1.11.2012, lk 6) ja Euroopa Keskpanga määrus (EL) nr 1073/2013, 18. oktoober 2013, investeerimisfondide varade ja kohustuste statistika kohta (EKP/2013/38) (ELT L 297, 7.11.2013, lk 73).

([11]) Kavandatava direktiivi põhjendus 16.

([12]) Kavandatava direktiivi põhjendus 16 ja artikli 1 punkt 21 (millega lisatakse AIFide valitsejaid käsitlevasse direktiivi artikkel 69b). Vt ka kavandatava direktiivi artikli 2 punkt 5 (millega lisatakse eurofondide direktiivi artikkel 20b).

([13]) Vt joonealune märkus 10.

([14]) AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 4 lõike 1 punktis f on määratletud pädevad asutused kui asutused, kellele on õigusaktiga tehtud ülesandeks teostada järelevalvet AIFide valitseja üle.

([15]) Vt eelkõige AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 24 lõige 2. Kavandatava direktiivi artikli 1 lõikega 10 (millega muudetakse AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artiklit 24) tehakse AIFide valitsejatele kohustuseks esitada oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele korrapäraselt aruandeid, milles käsitletakse turgusid ja instrumente, millega AIFi valitseja tema valitsetava AIFi nimel kaupleb. Asjaomase artikliga antakse ESMA-le volitus koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse esitatavad üksikasjad. Kavandatava direktiivi artikli 2 lõike 5 punkt 1 (millega lisatakse eurofondide direktiivi uus artikkel 20a) on samaväärne säte eurofondide jaoks.

([16]) ELi alternatiivsed investeerimisfondid – 2022. aasta statistiline aruanne, avaldatud ESMA veebilehel www.esma.europa.eu.

([17]) AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi artikli 4 lõike 1 punktis v on „finantsvõimendus“ määratletud kui meetod, mille abil AIFi valitseja suurendab valitsetava AIFi riski, kas raha või väärtpaberite laenamise või tuletisinstrumentide positsioonist tuleneva võimenduse või muude vahendite abil.

([18]) Vt nt finantsstabiilsuse nõukogu artiklit „Holistic review of the March market turmoil“, november 2020, ning selles esitatud viited erialakirjandusele https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P171120-2.pdf (lk 30 jj).

on ettevõtete ja kodumajapidamiste rahastamistingimuste viitemäär. Selline koosmõju rahapoliitikaga on eriti asjakohane praeguses rahapoliitika „normaliseerimise“ etapis, ning seda kahel põhjusel. Esimene põhjus on asjaolu, et eespool nimetatud AIFide investeerimisstrateegiad võivad võimendada muutusi riigivõlakirjade tootluses, ning seeläbi põhjustada erasektori rahastamistingimuste põhjendamatut piiramist. Teine põhjus on asjaolu, et AIFide investeerimisstrateegia võib hõlmata teatavate euroala riigivõlakirjade ostmist ning samal ajal teiste euroala riigivõlakirjade müümist, suurendades seeläbi euroala riigivõlakirjade tootluse erinevust. Sellise võimenduse mõju riigivõlakirjade turgudel täheldati COVID-19 pandeemia ajal ([19]) ning asjaomane mõju võib AIFide sektori mahu jätkuva kasvu tingimustes suureneda ([20]). Samuti aitavad AIFid üha enam kaasa reaalmajanduse rahastamisele, kuna tegemist on oluliste investoritega äriühingute emiteeritud väärtpaberitesse. Selles osas juhiti EKP strateegia läbivaatamisel ([21]) tähelepanu asjaolule, et arenevad finantsstruktuurid, näiteks finantsvahenduse kasv pangandusvälise sektori kaudu, on muutnud rahapoliitika ülekandumist.

4.4. Teiseks võimaldaks juurdepääs AIFide üksikandmetele EKPSi keskpankadel tulemuslikult täita oma ülesannet aidata kaasa finantssüsteemi stabiilsusele. AIFidest tulenevad riskid finantsstabiilsusele ilmnesid hiljutise turuhäire ajal 2020. aasta märtsis, kui paljud AIFid olid tõsise likviidsussurve all, mis oli tingitud märkimisväärsest väljavoolust ja raskustest varade müümisel turgudel, kus järelturul kauplemine on väike või puudub. AIFid reageerisid likviidsussurvele suuremahulise varade müügi ja raha hoidmisega, paljud neist ka peatasid tagasivõtmise. AIFide selline reaktsioon survestas omakorda varade väärtuse hindamist ja turu likviidsust, mis põhjustas rahastamistingimuste halvenemist reaalmajanduses ning mis lõpuks leevenes alles siis, kui keskpangad võtsid erakorralisi poliitikameetmeid ([22]). 2020. aasta märtsikuu sündmused näitavad, et EKPSi esmane eesmärk tagada hindade stabiilsus ja ülesanne aidata kaasa finantsstabiilsusele on omavahel põimunud, kusjuures üks on teise saavutamise eeltingimus. Nagu märgiti EKP strateegia läbivaatamisel, on finantskriisist tulenevaid hinnastabiilsuse riske silmas pidades kindel kontseptuaalne alus võtta EKP rahapoliitika aruteludes arvesse finantsstabiilsuse kaalutlusi ([23]).

4.5. Tuleb märkida, et EKPSil on juba praegu olemas juurdepääs mitmesugustele pangandusväliseid üksusi käsitlevatele andmekogumitele, mida pädevad asutused ja kauplemisteabehoidlad koguvad liidu määruste alusel ([24]), tunnistades seeläbi EKPSi vajadust saada juurdepääs nendele andmekogumitele oma rahapoliitika ja finantsstabiilsuse ülesannete täitmiseks. EKP on seisukohal, et sellised seadusandlikud lahendused, mis võimaldavad mitmele asutusele juurdepääsu samadele andmekogumitele, on tõhus viis andmete jagamiseks asjaomaste asutuste vahel, kuna see aitab vältida topeltaruandlust, vähendada andmete kogumise kulusid ja hõlbustada andmekvaliteedi kontrollimist. Samuti edendab see asutustevahelist koostööd, mis omakorda hõlbustab nende vastavate ülesannete täitmist. Veelgi enam, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/2365 ([25]) (edaspidi „väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute määrus“ ehk „SFTR“) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012 ([26]) (edaspidi „Euroopa turu infrastruktuuri määrus“ ehk „EMIR“) alusel esitatavad andmekogumid hõlmavad tuletisinstrumentide tehinguid ja väärtpaberite finantseerimise tehinguid; tegemist on tehingutega turgudel, kus AIFid on olulised osalised. Selleks et mõista konkreetse AIFi riskitunnuseid (nt finantsvõimendus, likviidsuse mittevastavus, vastastikune seotus ja investorite baas) ning seda, millisel määral need tunnused (ja nende heterogeensus) mõjutavad AIFide tegevust eelnimetatud turgudel, peavad kõik asjaomased asutused saama kombineerida teavet finantstehingute kohta teabega

([19]) Vt joonealuses märkuses 18 osutatud finantsstabiilsuse nõukogu artikkel.

([20]) Näiteks mõõdetuna nende valitsetavate varadega – vt joonealuses märkuses 16 osutatud ESMA aruanne. Vt ka EKP üldtoimetis „Non-bank financial intermediation in the euro area: implications for monetary policy transmission and key vulnerabilities“, detsember 2021, avaldatud EKP veebilehel www.ecb.europa.eu.

([21]) Vt ECB Strategy Review 2022, avaldatud veebilehel https://www.ecb.europa.eu/home/search/review/html/ecb.strategyreview_monpol_strategy_overview.en.html.

([22]) Vt nt finantsstabiilsuse ülevaade, EKP, mai 2021, punkt 5.2, avaldatud EKP veebilehel www.ecb.europa.eu.

([23]) Vt EKP strateegia ülevaade 2022; vt ka EKP finantsstabiilsuse ülevaade, november 2021, lahter pealkirjaga „The role of financial stability in the ECB's new monetary policy strategy“.

([24]) Vt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012, 4. juuli 2012, börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201 27.7.2012, lk 1), artikli 81 lõike 3 punkt g ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/2365, 25. november 2015, mis käsitleb väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja uuesti kasutamise läbipaistvust ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (L 337, 23. detsember 2015, lk 1), artikli 12 lõike 2 punkt f.

([25]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 2015/2365, 25. november 2015, mis käsitleb väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute ja uuesti kasutamise läbipaistvust ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 337, 23.12.2015, lk 1).

([26]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 648/2012, 4. juuli 2012, börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

oluliste turuosaliste bilansside kohta. AIFide kasvav kohalolek ja tegevus nendel turgudel mõjutab üha rohkem rahapoliitika ülekandemehhanismi ja finantsstabiilsusega seotud riske, mida EKPS peab hindama, et tulemuslikult täita oma esmast eesmärki tagada hindade stabiilsus ja oma ülesannet aidata kaasa finantsstabiilsusele.

4.6. Kuna EKP-l puudub juurdepääs konkreetseid AIFe käsitlevatele andmetele, tugineb EKP praegu äriteabe allikatele, kust andmete saamine on kulukas ning mille andmed ei ole täielikud ega läbipaistvad. Erinevalt õigusraamistiku alusel esitatavate andmete kohustuslikust laadist võivad AIFid ise otsustada, kas esitada teavet äriteabe kogumitesse lisamiseks või mitte, mistõttu on EKPSi ülevaade turust ebatäielik ning potentsiaalselt moonutatud. Väiksem teadlikkus kajastub ka rahapoliitika otsustes ja finantsstabiilsuse hindamises. Samuti on keeruline kontrollida äriteabe kogumite andmekvaliteeti. Põhimõtteliselt võiks EKP muuta oma asjakohaseid statistikaaruandluse eeskirju ([27]), et koguda samu või väga sarnaseid andmeid, võrreldes AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi alusel kogutavate andmetega. See oleks aga vastuolus kavandatava direktiivi eesmärgiga kaotada aruandluse topeltnõuded liidu ja liikmesriikide õigusaktides ([28]). Samuti tuleb märkida, et Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikli 5.1 kohase statistika kogumise ülesande täitmisel peab EKP järgima teatavaid põhimõtteid, mille hulka kuulub andmeesitajate koormuse minimeerimine ([29]). Lisaks andmeesitajate kuludele tooksid topeltaruandluse nõuded seoses teatavat liiki andmetega, mis ei kuulu praeguste statistikaaruandluse nõuete alla, kaasa ka märkimisväärse kulu EKPSi keskpankadele ja EKP-le. EKP kulud AIFide valitsejaid käsitleva direktiivi alusel andmetele juurdepääsemisel oleksid praktikas oluliselt väiksemad, kuna need andmed on EKP andmebaasides ja süsteemides juba praegu olemas EKP-le Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu poolt antava statistilise toe ja muu toe kaudu ([30]), kuigi EKP ja EKPSi keskpankade töötajatel endal puudub nendele andmetele juurdepääs ([31]).

Teksti redaktsiooni ettepanekud, mille puhul EKP on soovitanud kavandatavat direktiivi muuta, on esitatud eraldi tehnilises töödokumendis koos selgitustega. Tehniline töödokument on avaldatud inglise keeles EUR-Lexis.

Frankfurt Maini ääres, 9. august 2022

EKP president
Christine LAGARDE

([27]) Peamiselt on siin mõeldud Euroopa Keskpanga määrust (EL) nr 1011/2012, 17. oktoober 2012, väärtpaberiosaluste statistika kohta (EKP/2012/24) (ELT L 305, 1.11.2012, lk 6) ja Euroopa Keskpanga määrust (EL) nr 1073/2013, 18. oktoober 2013, investeerimisfondide varade ja kohustuste statistika kohta (EKP/2013/38) (ELT L 297, 7.11.2013, lk 73).

([28]) EKP uurib, kuidas saaks EKP määruste abil paremini rahuldada EKP andmevajadusi selles valdkonnas, ilma et sellega kaasneks AIFide valitsejatele täiendav aruandluskoormus.

([29]) Vt nõukogu määruse (EÜ) nr 2533/98, 23. november 1998, statistilise teabe kogumise kohta Euroopa Keskpanga poolt (EÜT L 318, 27.11.1998, lk 8), artikkel 3a.

([30]) Vt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1092/2010, 24. november 2010, finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1), põhjendus 10.

([31]) St andmed ei ole EKP-le kättesaadavad muudel eesmärkidel kui ESRNi statistilise toe kitsal eesmärgil.